

THE LITHUANIAN DAILY NEWS
Published Daily Except Sunday by The Lithuanian News Pub. Co., Inc.
1739 So. Halsted Street, Chicago, Ill. 60608. Telephone HA 1-6100

POV. DIRKIS
DR. ERETAS IR LIetuVA

1917 metais šveicarijoje gyvenantį lietuviai rūpinosi Vakarų Europoje garsinti Lietuvos vardą. Šveicarijoje — Friburge lietuviai savo šalies vardą pradėjo garsinti organizuotai. Tam buvo sudarytas komitetas. Komitetui labai reikėjo žmogaus, kuris gerai mokėtų šveicarų kalbą. Toks žmogus buvo reikalingas rašyti straipsnius, rašyti ir redaguoti biuletenius ir brošiūras apie Lietuvą. Del tokio žmogaus lietuviai kreipėsi į vietą jiems prijaunantį Friburgo universiteto profesorų. Jis jiems rekomendavo dr. Juozą Eretą. Eretas su dideliu noru sutiko dirbti Lietuvai, kurios jis nebūvo matęs ir iš jos nesitikėjo sau jokios naudos. Apie Lietuvą jis buvo girdėjęs tik iš lietuvių studentų, su kuriais jis kartu studijavo. Dr. Eretas mokėjo branginti sunkiai iškovotą savo tautos laisvę, todėl jis jautriai

ta ir prancūzų kalba. Ji buvo išleista tuo laiku, kaip Paryžiuje vyko Taikos konferencija, kuri sprendė ir naujai besikuriančių valstybių reikalus. Ta knyga Taikos konferencijos dalyvis, ypač prancūzus, supažindino su Lietuvos reikalais, padarydama mūsų tautai didelį patarnavimą.
Dirbdamas Sp. Biure Eretas susidraugavo su klaidėdiškiu studentu Mykolu Ašmiu, kuris buvo didelis patriotas ir mokėjo Europos šveicarų kalbas, turėjo pa- žinčių su Šveicarijos politikos ir spaudos žmonėmis, buvo judrus ir žinojo kur kas dedasi. Spaudos Biurui jis buvo nepakeičiamas. Dirbdamas Spaudos Biure, jis kartu su lietuviu re- dagavo vokiečių kalba leidžiamą žurnalą "Litauen". Taip pat leidė- ti ir kitus įvairius propagandinius raštus apie Lietuvą. Apie Lietuvą jis parašė ir 492 puslap- pių knygą. Knyga buvo išleis-

— Po Mykolo Ašmio mirties, J. Eretas kurį laiką dar dirbo Ber- ne Lietuvos atstovybėje ir vė- liau Berlyne — Spaudos Biure, bet jo kelias jau buvo Lietuva. Į Lietuvą jis išvyko 1919 m., spalio 15 d.
Kaip kas pesimistiškai žiūrė- jo į Eretą pasiryžimą. Atrodė, kad jis negalėtų ryžtis vykti į svetimą kraštą, kuris yra nu- niokotas, vedas žūtbutinę kovą už savo laisvę ir perspektyvoje su labai neaiškiu rytojumi. Kiti Eretui tiesiai į akis tvirtino, kad jis už savaitės grįš. Lietuvoje jo pirmas įspūdis buvo labai blo- gas.
Atvykę į Kauną Eretas pri- sistatė Lietuvos vyriausybei. Jis tautos idealą ir kaip toli nuo to idealo jis dar esanti. Todėl jis savo suvargusiai tėvynei buvo pasiryžęs paaukoti visas jėgas. Pradžioje darbo sąlygos buvo nepavydėtinos. Nekalbant apie kitas sąlygas, nebuvo nei stalo, nei kėdės. Visa informac- ių medžiaga, tai buvo kampe su- versta krūva laikraščių. Jis tuoj suorganizavo Informacijų Biurą, paruošė planą steigti telegramų agentūrą, kuri 1920 m. buvo įsteigta ir pavadinta Elta. J. Eretas buvo paskirtas tos agen- tūros direktorium ir Informaci- jos departamento direktorium. Tuo laiku prieš Lietuvą iš visų pusiųėjo atkakli kova. Reikėjo ne tik puolėjus atremti, bet pa- sauliu duoti ir tikslų informaci- jų. Isteigęs Lietuvoje ir už- sienyje 14 Eltos skyrių, Eretas energingai kovoja su Lietuvos šmeižikais ir gina Lietuvos var- dą.
Atgavus Lietuvai Vilnių, Eretas su Elta nusikėlė ten. Čia vėl didelis organizacinis darbas. Bet Vilniuje neilgai teko būti. Len- kai klausta Vilnių užgrobė ir iš- ten reikėjo pasitraukti. Lietu- viai nespėjo nė savo įstaigos evakuoti. Vilniuje liko įstaigos, tarnautojai, svetimų valstybių atstovybės, o į Lietuvą veržėsi lenkų želgiovskinių gaujos. Norėta kaip nors iš Vilniaus pa- imti nors įstaigas ir valdinius. Šio darbo ryžosi imtis Eretas. Gavęs valdžios įgaliojimus, jis traukiniu išvyko į Vilnių. Len- kai traukinį apšaudė. Eretas pa- likęs traukinį nuėjo pas lenkus, ten pristatė kaip šveicarų ka- rininkas ir pareikalavo jį nu- trioti kilnumo, Eretas pasiryžo, padavė mirštantiam ranką ir pa- sižadėjo savo jėgas skirti Lietu- vai. Tai buvo 1918 m. gruodžio mėn. Be to Eretą vykti į Lie- tuvą dar kvietė, besilankyda- mas Šveicarijoje, A. Smetona.

Tautininkas neria kilpas tautininkams

Jonas Čiuberkiš, Vyriausias Clevelande leidžiamos DIRVOS redaktorius, šių metų gruodžio 11 dieną parašė patį keisčiausią įžanginį, kokiį Amerikos lietuviams bet kada teko skaityti. Tos dienos įžanginį jis pavadino "Politinės kilpos".
Atrodo, kad "politinių kilpų" nerimą jam sukėlė in- žinieriaus Antano J. Rudžio vadovaujama delegacija į Washingtoną ir Alto audiencija pas viceprezidentą Hu- bert H. Humphrey. Pirmoji "politinė kilpa" esanti ta, kad A. J. Rudis jau nėra Alto pirmininkas. Teisybė, Ru- dis baigė savo terminą, bet kol Altas neišsitrinko kito pir- mininko, Rudis privalo eiti pirmininko pareigas. Jeigu jis nepirmininkautų, tai neatiktų savo pareigų. Matyt, kad Čiuberkiš prašovė pro šią "kilpą".
Atrodo, kad stipriausiai veržiama kilpa tautininkų pirmininkui Teodorui Blinstrubui. Jeigu Rudis jau ne pirmininkas, galvoja, tai kaip Blinstrubas galėjo važiuoti į Washingtoną Rudžio vadovaujamoje delegacijoje. Tai antroji įžanginio kilpa. Čiuberkiui pavyko užnerti kilpą tautininku garbės pirmininkui ir pastumti kėdute. Kai pastarasis susvyravo ir pareikalavo įleisti truputį gaiv- niančio šviežio oro, o vėliau paprašė naujos šluotos siukš- lėms šluoti, tai Čiuberkiš atsakė neigiamai. Ar pavyks jam Blinstrubui maunamą kilpą užveržti, netolima atei- tis parodysi.
Minėtame įžanginiame Jonas Čiuberkiš kalba ir apie kitas kilpas bei įvairius tų kilpų raizginius, kurių turi saugotis kiekvienas tautininkas. Jeigu kuris kilpų nepa- stebės ir į tuos raizginius pakliūs, tai vargas bus tam žmogeliui. Jau minėtame įžanginiame DIRVOS redaktori- us rašo:
"Neskaitantiems lietuviškų laikraščių ramu gy- venti: jiems nereikia sekti, kada, kur ir kaip koks veiksnys įkliūva į politinę kilpą. O tų kilpų turime iš- mėtę ant kiekvieno žingsnio, kad jose pakliūtų mūsų veikėjai, padudę kokių reikalų nors vieną žingsnį.
Skaitantiems lietuviškus laikraščius ir prisime- nantiems vieną kitą mūsų lietuviškosios veiklos eįmą

ir tam eįjimui kilpų paruošimą, gali vaizdas atrodyti nebekoks".

Pagrindinė DIRVOS redaktoriaus mintis yra tokia: kas lietuviškų laikraščių neskaityt, tai tas gali ramiai gy- venti, bet kas juos skaito, tai patenka į tokį įvairiausių pinklių raizginį, kad be gero patarėjo vargu jis galės iš- siskapstyti. Čiuberkiui, matyt, ir į galvą neatejo mintis, kad į lietuviškų laikraščių skaicijų turėtų patekti ir jo re- daguojama DIRVA, spausdinanti jo paties rašytus ir tautininkų tarpe nerimą keliančius įžanginius. Visi, ku- rie nori ramybės, neturėtų skaityti ir DIRVOS, nes įžanginis apie raizgynes stipriausių nervų tautininką pri- vers apsidairyti, su kuo jis turi reikalų.

Būtų įdomu patirti, kuriais sumetimais Čiuberkiš sė- ja nerimą tautininkų tarpe. Žinoma, kad po karo atva- žiavusieji tautininkai buvo reikalingi gerų patarimų. Iš- auge autoritarinėje santvarkoje, įpratę gauti įsakymus, nepratę savarankiškai galvoti ir gerbti kitų įsitikinimus, Amerikoje jie patekdavo labai nemalonion padėtin. "Vil- tis" samdė Čiuberki, kad padėtų Amerikon atvažiuo- siems mūsų tautininkams susigaudyti ir susiorientuoti naujose sąlygose; kad supažindintų su vietos gyvenimu, išmuktų kitų nuomones gerbti, pajęgtų argumentuoti. Vietoj pagalbos, Čiuberkiš pradėjo juos gąsdinti. Pasa- koti jiems apie nesamas kilpas ir apsaugoti juos nuo ga- limų "raizginių". Sunku įtikinti ramų ir savarankiškai pradėjusių galvoti tautininką, bet beveik neįmanoma pa- veikti nusigandusio, baimės apimto ir beveik kilpą ant kolo turinčio tautininko.

Ar kartais Čiuberkiš, bėnerdamas kitiems kilpas, nejuociomis pats sau jos neužsinerė? Kas atsitiktų, jeigu kuris atsakomingas tautininkas imtų ir paklaustų, ku- riam tikslui Čiuberkiš be pagrindo gąsdina tautininkus?

MARQUETTE PARK - AMERIKOS LIETUVIŲ SOSTINĖJE
80 MILIJONŲ PERŠOKUSI BENDROVE
CHICAGO SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION
6245 SO. WESTERN AVE. CHICAGO, ILL. 60636 GR 6-7575
VISUOSE TAUPYMO SKYRIUOSE
4 3/4% METAMS
Federalinės vyriausybės apdraudus įstaigoje viso taupymo sąskaitos apdraudus iki \$15,000.00
AKIBROKSMAS KARALIENEI
Vienas stambus daržininkas škotas nusitend angly karalienei Elzbietai krepšį su rinktiniais gražiausiais savo sodo obuoliais. Sekančią dieną karališkias kurjeris atvažiuoja karietoj ir atve- žęs įteikia šoktų pačios karalienės pasirašytą padėkos laišką. Vos pažvelgęs į laišką, škotas sušuko. "O kur mano krepšis?!"
Litter doesn't throw itself away; litter doesn't just happen. People cause it—and only people can prevent it. "People" means you. Keep America Beautiful.

